

ACC. N:R M. 15337: 1-3.

Landskap: *Halland* Upptecknare: *Fridolf Nilsson, Ryaberg*
Härad: *Tönnersjö* Berättare: *Alma Davidsson*
Socken: *Breared* Berättarens yrke: *fröken, lantbr.*
Uppteckningsår: *1960* Född år *1887* i *Breared*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Kyrkkryddor. s. 1-3.

Lu F 88

8/12-60

Kyrtkekyrddor. (L. U. F. 88.)

Berätterskan är min moster och är född på min
mors födelsehem i Orrabo, Breared.

Min mor dog år 1928.

Min mormor använde kyrkblomster under år 1928
när hon besökte kyrkan och gudstjänstlokalen
i Skallinge skola.

Vägen till Breareds kyrka är lång och därför gick
hon alltid till gudstjänsterna i skolan.

De gamla kyrkblomster hon hade med sig var först
och främst Åbrodd. När i Breared är namnet
"Åmbröjd".

Vidare var det "Hjärtans fröjd"

Många gånger var det nog den vilda o.k. Åkermyntan.
(*Mentha arvensis*.)

Så inte att förglömma Lukt-salvia.

Detta gäller endast bladen, många gånger lades bladen
inne i psalmboken.

Först hade man pralinboken, ovanpå näsdukarna
och sedan kyrkdväret, speciellt ambrosjöl.

Naturligtvis var det endast under sommar- och
höstmånader.

Det var också lika vid alla tillfällen och berodde
inte på någon speciell högtid.

unga störra blomsterkvastar förekom, utan när det
gällde att ta med blommor till gravarna.

Lutetflaskor har förekommit vid kyrkbesök.

Det kallades för "luttvann".

I regel var det yngre ärgångarna av kvinnor som
hade dessa med sig.

Men de hade också bjöd bland de övriga.

Men de hade inget "luttvann" utan i förra tider
hade de "lammeflaskor".

Så små trevliga flaskor med brännvin som de bjöd
opammar, vänner och bekanta.

Karameller och pepparkakor hade de mycket med
sig i kyrkan, karameller än i dag.
I regel är det polkagrisar.
Har inte hört talas om att prästerskapet uttryckt
sitt ogillande av denna sed.
Självt har jag dock hört och sett att en prästman
varrat ganska skarpt för karameller i kyrkan.
Det var i Femjö kyrka i Jönköpings län.
Denna församling gränsar till Breared.